

DE GROEPS- VERKRACHTING VAN NOVA (12)

Binnenkort staan tien jongens voor de rechter die vorige zomer de 12-jarige Nova uit Rotterdam tot orale sex dwongen. De verdachten zijn minderjarig (de jongste is 9). De cijfers wijzen erop dat verkrachters steeds jonger worden. En vaak in groepen opereren. Door Zvezdana Vukojevic / Fotografie: Pascal Ollegott

Er is voor jongeren niet veel te doen in de Rotterdamse wijk De Esch. Een klein winkelcentrum, een buurthuis, een kroeg, een snackbar en wat hang- en trapveldjes.

Op weg naar de Rotterdamse nieuwbouwwijk De Esch treffen we achterin tramlijn 1 twee jongens, Robert (16) en Steven (14). We praten over de voorvallen van vorig jaar. De jongens kijken schichtig om zich heen of niemand ons hoort. Ze willen geen 'verrader' zijn. Robert kent de verdachten. Goed zelfs, zegt hij. Zijn mening: "In de zomervakantie vertelde een vriend dat Nova een groep van tien jongens had gepijpt. Eén voor één." De naam van de 17-jarige Jurgen valt. En de namen van Wendell (15), Mohamed (15) en Achmed (14). Nova zou zijn meegegaan naar het huis van Jurgen waar ze hem oraal bevredigde, waarna ze "moest afmaken waar ze mee begonnen was." Robert weet dat "één van de jongens Nova in haar buik heeft geschopt." Zijn vriend Steven: "Nee man, ze hebben haar 'alleen' gedreigd met een riem te slaan." Steven weet dat de jongste verdachte van 9 jaar gezegd heeft dat Nova 'vies' was, dat er allemaal spul uit haar mond kwam en dat ze huilde. Steven: "Die jongen wist niet eens wat pijpen was."

De Esch verschilt niet veel van een andere nieuwbouwwijk uit de jaren zeventig. Veel gezinnen met jonge kinderen. Weinig spannings te doen voor opgroeiende jeugd. Een klein winkelcentrum, een snackbar, een café, een buurthuis en twee basisscholen, dat zijn de voorzieningen. En een sportclub, niet te vergeten. De Esch is niet groot. Toch bleef het seksueel misbruik van Nova lange tijd onopgemerkt. Alleen de kinderen in de buurt wisten allang wat er gaande was. "Je gaat zo iets toch niet aan je ouders vertellen," zegt Steven. Nova wordt omschreven als een 'rustig meisje'. Na haar scheiding verhuist Nova's moeder vanwege een nieuwe baan naar Amsterdam. Nova blijft, samen met haar jongere broertje, bij haar vader in Rotterdam wonen, zodat ze samen met haar vriendinnetjes de basisschool kan afmaken; op haar 12de zit Nova nog steeds in groep acht. Nova wordt wel vaak op straat gezien waar ze rondhing met vaak veel oudere jongens. Maar om nou te zeggen dat ze een straatmeid is, nee, dat gaat de buurtbewoners te ver. In de zomer van 2001 zou Nova door haar 'vriendenclub' zijn gedwongen tot orale sex. Ze zegt niets tegen haar vader of een andere volwas-

sene. Pas eind oktober 2001 neemt ze haar beste vriendin Jennifer in vertrouwen. Nova vertelt over een afspraakje met een erg leuke jongen, vermoedelijk hoofdverdachte Jurgen. Plotseling staan er ook vrienden van hem in de kamer. Ze dreigen Nova in elkaar te slaan en dwingen haar tot orale sex, hetgeen volgens de wet ook verkrachting is. Na een week vertelt Jennifer het toch aan haar moeder. Zij licht meteen Nova's vader in. Hij is verbijsterd en woest. Op 8 november 2001 doet hij aangifte van verkrachting. Twee weken later licht de Rotterdamse politie de eerste verdachten

TEGEN BUURTGENOOT STEVEN (14) ZOU DE JONGSTE VERDACHTE VAN 9 JAAR HEBBEN GEZEGD DAT NOVA 'VIES' WAS. ER KWAM ALLEMAAL SPUL UIT HAAR MOND EN ZE HUILDE. STEVEN: 'DIE JONGEN WIST NIET EENS WAT PIJPEN WAS'

van hun bed. Officier van justitie en portefeuillehouder Jeugdzaken in Rotterdam, Cees van Spierenburg over de groep: "Dit is geen groep die dit soort delicten eerder heeft gepleegd. Dit incident staat op zichzelf." Het onderzoek wordt begin januari 2002 afgerond. Pas dan vernemen volwassen buurtgenoten uit de krant wat er heeft plaatsgevonden. Nova is dan al verhuisd. Samen met haar broertje woont zij nu bij haar moeder in Amsterdam waar de kans klein is dat ze één van de verdachten tegen het lijf loopt.

De verdachten zijn in afwachting van de rechtszaak -eind augustus wordt de zaak behandeld- op vrije voeten. Ondanks het feit dat Nova niet meer in de buurt woont, houden de geruchten aan. En worden steeds grimmiger. Zo zou ze 'een slet zijn die de verkrachting zelf zou hebben uitgelokt, omdat ze altijd met die jongens op straat rondhing.' De moeder van vriendin Jennifer zegt in een kranteninterview: 'Verschrikkelijk dat Nova zo wordt afgeschilderd. Het gaat wel om een meisje

van 12 jaar. Ik geloof best dat Nova zelf achter die jongens aan zat. Maar dat betekent niet dat ze een verkrachting heeft uitgelokt. Ze heeft alleen aandacht gezocht. Haar vader was weinig thuis. Ze was vaak alleen.'

De twee basisscholen in De Esch worden na een summier persbericht van de politie, begin dit jaar, bedolven onder interviewaanvragen. Maar schoolhoofd Marja de Valois van basisschool De Watertoren -waar zowel Nova als een van de verdachte op zaten- is de publiciteit zat. "De kinderen hebben rust nodig," is het enige wat ze kwijt wil.

Jennifer woont nog wel in de wijk en zat tot vorig jaar op basisschool De Esch. Naar die school gaan ook zusjes van verschillende verdachten. Dat zij het verhaal van Nova bekend heeft gemaakt, wordt Jennifer niet in dank afgenomen. Op een dag stond op een muur in haar flat geschreven: *We neuken je moeder*. Jannie Pols, adjunct-directeur van De Esch: "Hun broers waren onschuldig, vonden ze. Dan vroeg ik: 'Was jij er dan bij?' Ik heb ze uitgelegd dat wij ook niet weten of ze schuldig zijn of niet, maar dat het in ieder geval erg verstandig van Jennifer is geweest om het te vertellen. Want als het waar is, is het heel erg wat er is gebeurd."

Favoriete plek van hangjongeren uit de buurt; eindhalte van tramlijn 1 in De Esch.

Omdat alle verdachten minderjarig zijn, zal deze zaak straks achter gesloten deuren behandeld worden. De elfde verdachte kan vanwege zijn leeftijd -hij is 9- niet strafrechtelijk worden vervolgd. Wel kunnen civielrechtelijke maatregelen tegen hem genomen worden. Officier van justitie Van Spierenburg: "De Raad voor de Kinderbescherming wordt altijd ingeschakeld als het om een '12-minner' gaat. Afhankelijk van verschillende factoren bepaalt de Raad hoe zo'n jongen behandeld gaat worden. In het ergste geval wordt het kind uit huis plaatsd."

Ook de vermoedelijke daders van de groepsverkrachtingen van de zwakbegaafde Tessa in het Amsterdamse Westerpark (zomer 2000) waren minderjarig. Net als de amateurvoetballers die vorige maand twee meisjes van 14 en 15 in een Eindhovens zwembad collectief aanrandden. Is hier sprake van een toename en worden daders steeds jonger? Volgens een bericht in de Volkskrant van eind december 2001 meldden deskundigen op dit gebied bij de rechtbank, het openbaar ministerie en de advocatuur in Rotterdam dat dit inderdaad het geval is. Ook officier van justitie Van Spierenburg ziet wel degelijk een toename en verharding. Zijn verklaring: "We leven niet meer in de jaren vijftig, met alleen blanke Hollanders. Rotterdam telt 162 verschillende nationaliteiten. De stad is gemonialiseerd en dus zijn de normen en waarden ook gemonialiseerd. Die liggen nu toch een graadje anders dan we ooit gewend waren."

GROEPSVERKRACHTING EERDER REGEL DAN UITZONDERING

Uit recente cijfers van het OM blijkt dat er in 1999 156 verkrachtingszaken met jeugdige verdachten (van 12 tot 17 jaar) voor de rechter kwamen. Het strafrecht heeft beperkte mogelijkheden om jeugdige zedendelinquenten aan te pakken. Daders tot 16 jaar kunnen tot maximaal twaalf maanden veroordeeld worden. Is de verdachte jonger dan 12 jaar, dan valt hij niet onder het strafrecht. Uit onderzoek van criminoloog Michael Boelrijk blijkt dat groepsverkrachting onder jongeren eerder regel dan uitzondering is. Hij deed vijf jaar lang onderzoek naar 182 zaken met minderjarige zedendelinquenten. Van de 182 bleken 119 verkrachtingszaken met meerdere verdachten.

"Meisjes van 13, 14 jaar oud hangen 's avonds laat onder de grote flats met veel oudere jongens. Ouders weten niet meer wat, waar en met wie hun kind iets uitspookt."

Daarbij: de seksuele moraal is aan het verschuiven, evenals de leeftijd waarop kinderen seksueel actief worden. Ouders moeten daarom hun verantwoording nemen, want het is volgens mij een kwestie van opvoeding." Dat laatste beaamt Rob Jansen, directeur van basisschool De Esch voorzichtig: "Uit overleg met de wijkagent is gebleken dat meisjes van 13, 14 jaar oud 's avonds laat onder de grote flats hangen met veel oudere jongens. Die meiden bietsen sigaretten of willen een rijtje in de auto's van die jongens maken. Ouders weten niet meer wat, waar en met wie hun kind iets uitspookt." Marianne Jonker, coördinator leerstraffen voor jeugdige zedendelinquenten van de Rutgers Nisso Groep wijt het vooral aan een gebrek aan voorlichting: "Zo'n 90 procent van de jongens die wij hier zien, is thuis niet voorgelicht. Meer dan de helft daarvan is allochtoon. Sex is in allochtone kringen in sommige gevallen zelfs een regelrecht taboe. De jongens moeten trouwen met maagdelijke meisjes van dezelfde culturele achtergrond, terwijl experimenteren met Nederlandse meisjes oog-

luikend wordt toegestaan. Het ontbreekt duidelijk aan respect ten opzichte van Nederlandse meisjes." Een tegengeluid komt van criminoloog Michael Boelrijk van zedenadviesbureau Empathy Law. Hij vindt dat de collega-deskundigen en media zich tot simplistische verklaringen laten verleiden. Volgens hem is er eigenlijk niets nieuws onder de zon. Boelrijk: "Verkrachtingen met meerdere daders is iets van alle tijden, rangen en standen. Dat vrijwel alleen allochtonen bij zedendelicten betrokken zouden zijn, is onzin." Ook de opvatting dat blanke meisjes exclusief slachtoffer zouden worden van dergelijke verkrachtingen is volgens hem onjuist, omdat allochtone meisjes minder snel aangifte doen. Boelrijk legt uit: "Blanke meisjes kunnen na een verkrachting rekenen op begrip en hulp; de drempel om aangifte te doen is minder hoog. Maar een verkracht Marokkaans meisje -of een meisje uit een gereformeerd zwartekousendorp- bevindt zich in een zwakkere positie. Ze loopt de kans door haar gemeenschap te worden verstoten. Vandaar dat wij allochtone slachtoffers ook weinig in de cijfers terugvinden. Maar zij zijn er wel degelijk." Volgens Boelrijk is dat ook de reden dat justitie praktisch uitsluitend dossiers van

SORRY, GIOVANNI

IEDEREEN DIE VLIEGT, KOOPT 'T AL OP SCHIPHOL

Met het vliegtuig naar Milaan? Check dan op tijd in, zodat je voor vertrek nog even in alle rust kunt shoppen. Bij See Buy Fly natuurlijk. Want nergens anders vind je zoveel voordeel op bijvoorbeeld kleding en accessoires. En daar profiteert iedereen van. Nou ja, bijna iedereen. www.schiphol.nl

Amsterdam
Airport Schiphol

MINDERJARIGE VERKRACHTERS

Vraag aan de verslaggever: 'Weet jij hoeveel taakstraf ik krijg?'

allochtone daders en autochtone slachtoffers op het bureau vindt. Boelrijk: "Wanneer een blank meisje wordt betrap met een groep Hollandse jongens, noemen ouders dat vaak 'experimenteren'. De aangiftebereidheid ligt bij diezelfde ouders veel hoger, als blijkt dat hun dochter met een groep allochtone jongens heeft 'geëxperimenteerd'."

Bij de lokale voetbalclub in De Esch houdt een lichtgetinte jongen met woeste krullen achteloos een balletje hoog. Op de vraag of hij meer weet over de groepsverkrachting, antwoordt hij: "Ik was erbij, maar ik mag niets zeggen van mijn advocaat." Het is de 15-jarige Wendell. "Ben jij van Nieuwe Revu?" vraagt hij enthousiast. "Dat blad kreeg ik te lezen in mijn cel!" Zijn vriend blijkt medeverdachte Mohamed, ook 15. Hij zegt: "Man, ik kon niet slapen in die cel, ze doen het licht nooit uit." Dan vraagt hij aan Wendell: "Wat zeg jij eigenlijk als mensen vragen waarom je bent opgepakt?" Antwoord: "Ik zeg: voor beroving. Want als je verkrachting zegt, durft geen meisje ooit meer in je buurt te komen."

**BUURTGENOOT ROBERT:
'IK VROEG DE VERDACHTE
JONGENS OF HET WAS
OMDAT NOVA MOOI WAS,
MAAR DAAR GING HET NIET
OM. EN WEET JE WAT OOK
ZO ERG IS? ZE HEBBEN NU
ZELFS EEN NIEUW WOORD
VOOR PIJPEN BEDACHT:
GE-NOVAAT'**

Mohamed: "Ik moet naar de Raad voor de Kinderbescherming. Met die mensen moet je praten." Wendell valt hem bij: "Ja man, aan mij vroegen ze of ik seksuele ervaring had. Waar mijn pa bij was! Ik schaamde me kapot." Mohamed luistert niet en dendert door: "Maar wat als ik nou héél véél taakstraf krijg en daardoor tentamens mis? Dan haal ik mijn diploma niet en word ik crimineel. Dan word ik gek. Als dat gebeurt, maak ik ze kapot!" Waarna de jongen ons belangstellend

vraagt: "Weet jij hoeveel taakstraf ik krijg?" Een paar straten verderop hangt een andere groep doelloos rond. De jongens zijn duidelijk ouder. De 20-jarige Clarence is de brutaalste van de vier: "Mijn broertje van 13 was er ook bij. De eerste keer dat hij me vertelde dat Nova hem had gepijpt, was ik verbaasd, want ik had het niet verwacht; hij is net 13! Maar ja, als je eraan begint, is het moeilijk ermee op te houden. Die jongens zijn zo jong en dan is sex gewoon spelen." De rest van de groep knikt instemmend.

Marianne Jonker van de Rutgers Nisso Groep ziet jaarlijks 140 jongens op de tien bijeenkomsten voor de Taakstraf Seksualiteit, terwijl er in 1999 zo'n duizend zedenzaken werden afgehandeld. Een dubbel aantal aangiften komt zelfs niet eens verder dan de politie. Jonker: "We weten van een grote groep niet waar die blijft. Justitie zien het gedrag van de jongens vaak als experimenteelgedrag en seponeren veel zaken. Een deel van die jongeren valt in herhaling. Er zouden veel meer leerstraffen opgelegd moeten worden." Dat de jongens er met een taakstraf gemakkelijk vanaf komen, vindt Jonker onzin: "Leerstraf is een echte straf. Ze moeten elke week op tijd komen en ze moeten serieus hun huiswerk maken. Ze moeten praten over wat er precies is gebeurd, dat wordt tot in detail uitgeplozen. Ze zien schoppen en slaan als heldere signalen, maar lichaamstaal als het

hoofd wegdraaien of verstijving merken ze niet op. Deze jongens kennen geen grenzen. Aan het leren herkennen van die grenzen wordt extra veel aandacht besteed." Criminoloog Boelrijk is diverse keren aanwezig geweest bij de cursus seksualiteit: "De cursus is perfect voor iedere puber die onvoldoende seksuele voorlichting heeft gehad. Maar voor jongens die de seksuele grenzen van een ander niet respecteren, is deze cursus ongeschikt. Voor het kleine aantal échte verkrachters werkt die averechts. Want ze leren eigenlijk hoe ze een meisje op een normale manier moeten versieren. Gewoon contact leggen en haar mee naar je huis vragen om haar daar alsnog te verkrachten."

Met Robert en Steven bereiken we het eindpunt van tramlijn 1 in De Esch. Robert tuurt uit het raam. Hij begrijpt niet waarom de groep juist Nova koos. "Ik vroeg ze of het was omdat Nova mooi was, maar daar ging het niet om. Die jongens kunnen zoveel meisjes regelen, waarom pakken ze dan een meisje van 12? Misschien om stoer te doen. De dag nadat ze waren opgepakt waren sommigen alweer tot 's avonds half twaalf buiten. Wat zijn dat voor ouders? Mijn moeder zou me echt straf geven, ik zou de volgende dag niet weer naar buiten mogen. En weet je wat ook zo erg is? Ze hebben nu zelfs een nieuw woord voor pijpen bedacht: *ge-novaat*." ●

ALLE NAMEN ZIJN OM REDENEN VAN PRIVACY GEFINGEERD.